

DE LANDBOUWER

Maandblad voor Buitenlieden

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor zes maanden: 35 Centiemen

RÉDACTIE EN ADMINISTRATIE

GARENPLAATS, GENT.

Ongeteekende brieven worden nie opgenomen

AANKONDIGINGEN:

Prijs volgens Tarief, voorop betaalbaar

TEN STRIJD! TEN STRIJD!

Binnen eenige weken worden al de werklieden van geheel het arrondissement Gent, van stad en buiten, opgeroepen voor de kiezing van den Werkrechtvaardersraad.

Voor dien strijd is het noodig dat wij ons duchtig voorbereiden.

Elke partijgenoot weet dat wij dezen strijd in zeer ongelijke voorwaarden aangaan.

Geheel de buiten van het arrondissement Gent, een der grootste van het land, kiest mede, en alsof dit niet voldoende was, hebben onze vijanden er nog kantons bijgevoegd die niet tot ons arrondissement behooren.

Waren de lijsten der buitenkiezers dan nog eerlijk opgemaakt, het ware nog niets, maar op den buiten is bijna iedereen kiezer die het niet zou mogen zijn volgens de wet en de werklieden die er zouden moeten opstaan zijn uitgesloten.

Ook dat is voor onze lezers oud vuil; allen kennen de historie der kooplieden, kosters, barbiërs, klokkluiders, grafmakers, toezichters, ondernemers, enz., die voorkomen op de lijst der werklieden.

De kiezingen die in maart plaats grijpen, zullen daarenboven nog voor gevolg hebben dat vele vrijzinnige, min of meer onafhankelijke werklieden, die voor de socialisten dierven stemmen, naar Frankrijk zullen vertrokken zijn om daar hun brood te gaan verdienen.

Ten slotte grijpt de kiezing nu plaats, niet zooals vroeger in de hoofdplaats van het kanton, maar in elke gemeente. Op die wijze hoopt men het beetje onafhankelijkheid der laatste overblijvenden te doodden.

Alles is zoodanig geschikt om de stad door de valsche en gedwongen kiezers van den buiten te doen verpletteren.

Op den buiten het onrecht en den dwang, in de stad de leugen en de laster en aldus gewapend gaan onze tegenstrevers den strijd aan.

Nu, wat geeft dat, mannen?

Voor de stad zijn wij zeker den aanval triomfantelijk af te weren. Trots al den laster en de vuiligheid met karrevrachten tegen de partij en hare gekendste leden opgehoopt, hebben wij geen lezer, geen lid verloren, integendeel, wij hebben er gewonnen.

Alles laat dus veronderstellen, dat evenmin onze kiesmacht aangetast is en dat wij integendeel stemmen gewonnen hebben.

Wat den buiten betreft, alles schijnt tegen ons, maar schijn is bedrog.

De buitenlieden die verarmen zeggen weinig, maar zij denken niet minder.

Honderden, duizenden misschien van hen die de papen aanzien als tamme schapen uit de kudde, zullen voor de socialisten stemmen.

Maar dat hangt grootendeels af, mannen, van onze eigene werkzaamheid.

Het groot gebrek van 't socialisme is geweest den buiten te verwaarlozen, de boerenmenschen over te laten aan de gedurende, bederfelijke propaganda van het klerikalisme en te meenen dat het liberalisme zou doorgedrongen zijn, zonder propaganda.

Dit slecht voorbeeld, ons voorgedaan door politieke luiards, mogen wij niet volgen.

Van heden af tot maart moeten al de goede soldaten in 't gelid en moet de buiten vooral met iever, met zorg, met aanhoudendheid worden bewerkt, door schriften, door gesprekken en door meetings.

Wekelijks moeten honderden uit Gent gereed staan om op te trekken en het nieuw evangelie te gaan verkondigen naar de vier hoeken van ons arrondissement.

Overal elders, in België, zijn onze vrienden

den verder gevorderd met hunne propaganda op den buiten dan de Gentenaars. Dit is eene schande voor ons, die wij niet zullen blijven dulden.

Sedert jaren zijn er velen onzer vrienden die maandelijks optrekken naar buiten en aldaar reeds veel goed stichtten.

Anderen moeten opstaan om de ploegen te verdubbelen, om alle veertien dagen te kunnen optrekken en dan zullen wij in maart eene schoone overwinning vieren, die de voorbode zal wezen van een nog schitterender triomf in 1898 voor de groote Kamerkiezingen.

Aan 't werk dus, kameraden, en goeden moed.

Sodanitraat. — Toestand op einde November. — De volgende cijfers werden door M. Thomson Aikman, in 'l'Engrais openbaar gemaakt.

De stock in de haven van Duinkerken voorhanden bedroeg 70,000 ton tegen 42,000 in 1895 en 25,000 in 1894.

De gezamenlijke stock in de havens van Europa bedroeg 279,000 t. tegen 149,000 in 1895.

De vlotvracht komt integendeel dit jaar minder hoog: 330,000 ton tegen 450,000 verleden jaar op 't zelfde tijdstip.

De zichtbare hoeveelheid op 30 November, welke men bekomt door de vlotvracht met de stocks samen te tellen was 609,000 ton in 1896 tegen 599,000 ton in 1895. Beide toestanden komen dus nagenoeg overeen.

In November werd minder afgeleverd dan op voorgaande jaren: 30,000 ton tegen 50,000 in 1895 en 57,000 in 1894.

Mogelijk heeft de lage prijs der ammoniak-sulfaat en der organieke meststoffen tot deze vermindering veel bijgedragen.

Wat ben ik?

Weinige dagen scheiden ons van de kiezing voor den werkrechtvaardersraad; gij zult geroepen worden, de helft ervan te vernieuwen.

Van uw stemmen hangt het af, of gij zult vertegenwoordigd zijn, door socialisten of door dompers. Daarom is het plicht ernstig na te denken, vooraleer u ter stembus te begeven, want het is misdadig, onnadenkend te stemmen.

Stelt u zelf eens de volgende vraag:

Wie en wat ben ik? En wat zou ik moeten zijn?

Wij twijfelen er geenzins aan, dat gij volgenderwijze zult antwoorden:

Ik ben mensch, maar in vele gevallen wordt ik slechter behandeld als een dier.

Ik ben een slaaf op aarde, die werk van den 1^{en} Januari tot den 31^{en} December, en die, trots alle opofferingen er niet toe komen kan, de twee eindjes aan elkaar te knopen; niettegenstaande mijne vlijt, zie ik vaak ontbering in mijn huisgezin; menige traan heb ik mijne vrouw zien schreien, omdat het leven ons zoo hard was! 't Is eene droom er aan te denken, mijne kinderen eene positie te verschaffen; als belooning voor mijn werken zullen mijne kinderen slaven en verworpingen worden als ik.

Nochtans, twijfelt er niemand aan dat de arbeid de bron is, van rijkdom en leven; dus, dat de arbeider, in de eerste plaats de geniet van dit alles zou moeten wezen, dat hij met vrouw en kinderen, een vrij en onbekommerd leven zou mogen slijten. Zoo is het echter niet; 't is in de rangen der zwongers, dat men hongerslijders vindt, 't is uit de borsten van werkerskinderen, dat men hongerkreten hoort.

Vanwaar deze wrankroepende onrechtvaardigheid?

Op aarde bevinden er zich eenige menschen, die men kapitalisten noemt; zij hebben een onbezorgd leven, verkwisten duizende franken aan braspertjes en minareessen, en niettegenstaande dit alles wordt hun fortuin alle jaren grooter en grooter. En na hunne dood, laten zij hunne kinderen eene erfenis van miljoenen na.

Zij zijn het, die de vruchten van onzen arbeid opsorpen, in den vorm van pachten, renten of iets dergelijks. Zij zijn de oorzaak van ons ellendig bestaan. Zij zijn de vijand aller voortbrengers. Zij zijn de vernietigers van 't familie leven, de bloedzuigers van 't arbeidende volk.

Maar wat kan men min zeggen van de zoogenaamde anti-socialisten, die met deze kapitalisten heulen, die hunne klas verklikken en verraden om de voorrechten der rijke heeren te verdedigen. — Met wien men verkeert, wordt men geëert, zij zijn dus even slecht als de kapitalisten.

Maar dit juist, vrienden, moet ons aanzetten die kerels schadeloos te maken, en hun in de aanstaande kiezing eene davering te geven die hun den lust ontnemen zal zich de toekomstige maal nog aan te bieden.

Zij zijn het vertrouwen der werklieden onwaardig; zij willen ons verkoopen aan de rijken ten koste van onze vrijheid, en van 't geluk onzer kinderen. Dit zullen wij niet gedoogen. Ten alle tijden hebben onze voorouders gestreden, om die duurzame vrijheid, en wij zijn niet zinnens ons de weinige vrijheid die wij veroverd hebben, te laten ontnemen.

Daarom, broeders van den buiten, allen ter stembus, onder den kreet:

Leve de arbeid!

Leve de socialistische arbeiderspartij!

Weg met de verkochten aan den rijken!

L. HARDYNS.

De klerikalen afgeschilderd door een christen-demokraat

Men leest in het blad van Pastoor Daens:

« M. Van Reeth, een held van Boom, die nu en dan eens een briefje af aflezen in de Kamers, doch daar volstrekt geene zeer verstandige dingen zal vertellen (tenzij hij ze aan zijnen advocaat zooveel per regel betaalde), heeft, voor de eerste maal dat hij voor 't welzijn van 't land den mond in de Kamers geopend heeft, eene sublieme, eene verheven redevoering gedaan.

» Tijdens eene onderbreking heeft hij geheel solonnel verklaard, dat het volk te Boom gezegd had, dat Pastoor Daens een aardige Pastoor was en wie zou het geloovent, al de drooge stokvischen van de rechterzijde, met hunne gezichten, die sedert de opkomst der volksgezinden er uitzien als hadden zij eene halve eeuw in den azijn te trekken gelegen, hewel zij hebben eens gelachen!

» Maar weten die mannen nu niet meer wat er in hun land gebeurt? We weten al lang dat Pastoor Daens een aardige Pastoor is en een zeer aardige, en 't verwondert ons niet dat het volk dat zegt. Inderdaad wat zien wij? Dat vele onzer geestelijken met de rijken meedoen en dat degene, die nog in 't hart voor het volk zijn, het niet durven uiten.

» Doch wat het volk niet meer aardig vindt, 't is dat de priesters uitgejouwd en uitgescholden worden door de katholieken zelf, als zij hunne slaven niet willen zijn, want 't volk komt hoe langer hoe meer tot de volle overtuiging dat onze katholieke behoudsgezinden niet meer geloof hebben dan er noodig is om ons volk te kunnen dwingen en bedriegen.

» En is't dan wel te verwonderen dat vele menschen geloof verliezen? Overal worden de echte christenen, die geene dutsen willen zijn, vervolgd, en 't is een hoop kluchtspelers die overal beschermd worden in naam van den godsdienst.

» Komedie! komedie! komedie! Niets dan samenwerkende maatschappijen tot uitbuiting en verslaving onzer brave buitenmenschen...

» Ziedaar wat de katholieke partij nog alleen behelst!!!

» Sa, christene menschen, laat ons op de knieën vallen en bidden!

» Van de rijke katholieken zonder geloof en van de katholieke vervolgsters onzer priesters, verlos uwe H. Kerk, o Heer!

H. PLANCAERT.

In plaats van zich zoozeer te bekommeren met wat eenige lawijdmakars tegen de Werklieden-Partij uitkramen, zouden de papen, dunkt ons, veel beter doen, hunne eigen Augiasstal te zuiveren.

Wij ten minste durven de lasteraars aan, ze publiek aan den schandpaal spijkeren.

TER STEMBUS

Nog eenige weken en 't is kiezing voor den Werkrechtvaardersraad.

Velen van U zullen geroepen worden eene keus te doen tusschen de verschillende werkliedenlijsten.

Deze maal zullen er drie lijsten zijn: twee lijsten van werklieden die geen eigen wil kunnen of mogen hebben, daar zij verkocht zijn aan hunne rijke meesters; de derde lijst is deze der socialisten, onafhankelijke, vrije werklieden. Waarom dien strijd tusschen de werklieden?

De socialisten durven hun meesters in de oogen zien en hen openlijk verklaren dat het ongelijk langs hunnen kant ligt, wat soms voor gevolg heeft dat de werker welke zich beklagt, vergoeding bekomt, terwijl de meester gestraft wordt.

Vandaar dat de rijken eene lijst voordragen met mannen die, eens in den Raad, als marionetten hunne meesters altijd gelijk zullen geven. Zoudt gij het dulden dat, moest gij u beklagen met gegronde reden gij in het ongelijk gesteld wordt en dat nog door uwe eigene werkbroeders?

Neen, dat zoudt ge nooit! En dit nochtans zoudt ge bewerken met uwe stem te geven aan eene der twee lijsten die samengesteld zijn uit echte kruiers.

Eene andere reden zet u aan om voor de socialisten te stemmen: De kiezers van Gent zijn grootendeels de socialisten genegen, de uitslagen der verlopen kiezing bewijzen ons zulks. Daarom moest men een middel uitzoeken om den Raad aan de socialisten te ontnemen. Dit middel was ras gevonden: men zou een 85tal gemeenten doen kiezen voor den Werkrechtvaardersraad van Gent. De landlieden zijn in het algemeen nog ver ten achter nopens de sociale kwestie en door den latten laster door omgekochte mannen tegen ons verspreid, zijn de landbouwers grootendeels nog tegen de socialisten.

Daarom dacht men dat de socialisten, die de meerderheid hebben in de werkersbevolking, zouden versmacht worden door een groot aantal buitenlieden, die in den Raad niets te zien hebben.

Buitenlieden, men heeft op u gerekend om de armen te verraden.

Maar neen, aan dergelijke lage rol zult gij u niet leenen; de rijke fabriekanten hebben maar eene enkele lijst, al zijn zij ook franc-magon, jood of katholiek, toch bevechten zij zich niet onderling, en wij, werklieden, landbouwers zouden gebruikt worden om de